अर्द्धार्द्धाद्योजनशतादामिषं वीक्षते खगः ।
सो ऽपि पार्श्वस्थितं दैवाद्बन्धनं नैव पश्यति ॥ १९ ॥

तथा च ।

रविनिशाकरयोर्ग्रहपीडनं गजभुजङ्गविहङ्गमबन्धनं ।
५ मतिमतां च निरीक्ष्य दरिद्रतां विधिरहो बलवानिति मे मतिः ॥

तथा च । व्योमैकान्तविहारिणो ऽपि विहगाः सम्प्राप्नुवन्त्यापदं ।
बध्यन्ते निपुणैरगाधसलिलान्मीनाः समुद्रादपि ।
दुर्नीतिं किमिहास्ति किं च सुकृतं कः स्थानलाभे गुणः ।
कालो हि व्यसनप्रसारितभुजो गृह्णाति दूरादपि ॥ २१ ॥

१० एवमुक्त्वा चित्रग्रीवस्य पाशं छेत्तुमुद्यतः । चित्रग्रीव आह । मा मैवं कुरु । प्रथमं मम भृत्यानां पाशछेदः क्रियतां । ततो ममेति । तच्छ्रुत्वा हिरण्यकः कुपितः प्राह । भो न युक्तमुक्तं भवता । यतः स्वामिनो ऽनन्तरं भृत्यः । स आह । भद्र मा मैव वद । एते सर्वे ऽपि वराका मदाश्रयाः । अपरमपि परित्यज्य समागताः । तत् कथमेतावन्मात्रमपि
१५ सन्मानं न करोमि । उक्तं च ।

यः सन्मानं सदा धत्ते भृत्यानां क्षितिपो ऽधिकं ।
वित्ताभावे ऽपि तं दृष्टास्ते त्यजन्ति न कर्हिचित् ॥ २२ ॥

तथा च । विश्वासः सम्पदां मूलं तेन यूथपतिर्गजः ।
सिंहो मृगाधिपत्ये ऽपि न मृगैः परिवार्यते ॥ २३ ॥

२० अपरं मत्पाशछेदे कदाचित् तव दन्तभङ्गो भवति । अथवा स पापात्मा लुब्धकः समभ्येति । तन्नूनं मम नरकपातः । उक्तं च ।

सदाचारेषु भृत्येषु संसीदत्सु च यः प्रभुः ।
सुखी स्यान्नरकं याति परत्रेह च सीदति ॥ २४ ॥

तच्छ्रुत्वा प्रहृष्टो हिरण्यकः प्राह । भो वेद्म्यहं राजधर्ममेनं । परं
२५ तव परीक्षेयं कृता । तत् सर्वेषां पाशछेदं विधास्यामि । भवानप्यनेन